

ГУРЕ́ВИЧ Ісай Ізраїльович (13. 07. 1912, Рига — 06. 12. 1992, Москва) — фахівець у галузі ядерної фізики. Чл.-кор. АН СРСР (1968). Сталін. премія (1949), Золота медаль ім. І. Курчатова (1980). Закін. Ленінгр.

університет (нині С.-Петербург; 1934). У 1934–45 працював у Радієвому інституті АН СРСР (Ленінград). 1945–92 — нач. лаб. Інституту атом. енергії (нині Рос. наук. центр «Курчатовський інститут»), водночас від 1946 — проф. Моск. фіз.-тех. інституту. Автор гіпотези про фазові переходи у ядер. речовині. Спільно з М. Певзнером встановив ефект відштовхування ядер. рівнів. Один із творців теорії ядер. реактора. 1943 разом з *І. Померанчуком* створив теорію резонанс. поглинання теплових нейтронів у гетерогенних системах — уран-сповільнювач. Учасник проекту першого рад. ядер. реактора. Разом з Б. Нікольським створив новий метод дослідж. конденсов. речовини за характером прецесії та релаксації спіну додатного мюона. Відкрив двочастотну прецесію воднеподіб. атома мюонію.

Основні праці

О возможности расщепления ядер нейтронами с эмиссией трех тяжелых частиц. 1934; О свойствах энергетического спектра тяжелых ядер. 1939; Теория резонансного поглощения в гетерогенных системах. 1955; Физика нейтронов низких энергий. 1965; усі — Москва.

І. О. Корж

Бібліографічний опис:

Гуревич Ісай Ізраїльович / І. О. Корж // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-24777>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).